

Om ophævelsen af de eksisterende bagatelgrænser på 50 kr. for henholdsvis udbetaling og opkrævning i opkrævningsloven, fastsættelsen af den ovennævnte udbetalingsgrænse på 100 kr. og sammenhængen med bestemmelsen i opkrævningslovens § 12, stk. 2, om, at udbetalinger til virksomhederne skal ske indenfor en frist på 3 uger, skal der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.6. samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2 og 6.

Efter den foreslåede § 16 c, stk. 4, har virksomheden mulighed for at vælge en højere »grænse« for udbetalinger af en kreditsaldo. Virksomheden kan f.eks. vælge en kreditsaldo-grænse på 100.000 kr. Vælger virksomheden en sådan grænse, vil indestående beløb op til denne beløbsgrænse blive anvendt til modregning i kommende krav, som debiteres saldoen. Overstiger kreditsaldoen den ønskede kreditsaldogrænse på 100.000 kr., udbetales det overskydende beløb.

Når virksomheden tilkendegiver, at man ønsker en højere kreditsaldogrænse, betragtes det således som et ønske om løbende at have en kreditsaldogrænse af denne størrelse til imødegåelse af nye krav, der debiteres saldoen. Det står altid virksomheden frit at ændre kreditsaldogrænsen, eller at anmode om at hele kreditsaldoen udbetales. I § 16c, stk. 4 er dog indsat en henvisning til § 12, stk. 4, i opkrævningsloven, hvorefter negative tilsvær ikke kan udbetales, hvis virksomheden mangler at indgive angivelser for afsluttede perioder, eller hvis virksomheden mangler at indgive selvangivelse. Henvisningen til opkrævningslovens § 12, stk. 4, betyder således, at den del af en kreditsaldo, der hidrører fra et negativt tilsvær, ikke kan udbetales, hvis virksomheden mangler at indgive angivelser for afsluttede perioder, eller hvis virksomheden mangler at indgive selvangivelse.

Den foreslåede stk. 3 indeholder en bestemmelse om, at når en debetsaldo overstiger 5.000 kr., dvs., når virksomhedens samlede skyld overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet inkl. de 5.000 kr. indbetales straks og der udsendes en rykkerskrivelse vedrørende hele saldobeløbet. Virksomhederne får med denne bestemmelse mulighed for løbende at have en skyld til skattemyndighederne på op til 5.000 kr., uden at der udsendes en rykker for beløbet. Der betales morarente efter den foreslåede § 16c, stk. 1. Formålet med den fastsatte 5.000 kr.- grænse er at sikre virksomhederne en vis fleksibilitet samt at få nedbragt antallet af rykkerskrivelser til virksomhederne, jf. også de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

Indbetales beløbet (debetsaldoen) ikke, overgives beløbet til inddrivelse, jf. nærmere herom under de almindelige bemærkninger, afsnit 3.9.

Det foreslås, at det gebyr på 65 kr., der er fastsat i opkrævningslovens § 6 for betalinger efter opkrævningsloven knyttes til opkrævning af en debetsaldo, jf. den foreslåede § 16 c, stk. 3. Med dette forslag knyttes der et gebyr til opkrævningen af den samlede debetsaldo. Debetsaldoen vil typisk bestå af en række enkeltkrav. For enkelte skatte- og afgiftskrav, bl.a. selskabsskattekrav, er der ikke efter de gældende regler hjemmel til at fastsætte et gebyr. Med den foreslåede ændring knyttes der således indirekte et gebyr også til opkrævningen af f.eks. selskabsskattekrav i det omfang disse indgår i debetsaldoen.

Efter gældende regler og praksis sendes der rykkerbreve ud for hvert enkelt krav. Fremover vil der alene blive udsendt én samlet rykker for hele debetsaldoen, når den overstiger 5.000 kr. At der fremover således dels »samles« flere krav sammen sammenholdt med, at der først sendes en rykker, når debetsaldoen overstiger 5.000 kr., betyder under ét, at virksomhederne samlet set vil opleve et fald i antallet af udsendte rykkere.

I § 16 c, stk. 5, 1. pkt., foreslås det indsat som hovedregel, at udbetalingen af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis disse har sidste rettidige betalingsdag indenfor 5 dage fra kreditsaldens opståen. Den foreslåede bestemmelse tager sigte på at undgå, at beløb der af virksomheden indbetales på skattekontoen til dækning af forfaldne krav - og som derved skaber en kreditsaldo - ikke straks udbetales til virksomheden igen efter reglerne om udbetaling af en kreditsaldo. Med denne bestemmelse undgås det, at udbetalinger til virksomheden og indbetalinger fra virksomheden unødigt skal »krydse« hinanden med én eller få dages mellemrum. De fastsatte 5 dage anses for på den ene side at tilgodese det ovennævnte hensyn til at undgå krydsende betalingsstrømme og på den anden side virksomhedernes ønske om - og krav på - hurtig udbetaling af eventuelle tilgodehavender.

Med den foreslåede regel sikres det, at indbetalinger, som betyder, at der opstår en kreditsaldo, bliver på kontoen til betaling af krav med sidste rettidige betalingsfrist i alt fald 5 dage fra indbetalingen sker/kreditsaldoen opstår. Omvendt betyder dette også, at indbetalinger der foretages mere end 5 dage før et givent krav har sidste rettidige betalingsdag tilbagebetales til virksomheden efter hovedreglen om udbetaling af en kreditsaldo, jf. herom de almindelige bemærkninger, afsnit 3.6.

Ønsker virksomheden løbende at have et beløb stående til imødegåelse af kommende krav kan virksomheden, som beskrevet ovenfor og under afsnit 3.6, vælge en højere kreditsaldogrænse, der betales dog